

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 31. Colloquim cum Fortunio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum IV.
A.C. 398.

§. XXXI.

Colloquium cum Fortunio.

Ep. 44. al. *163.* Cum S. Augustinus alia vice per Tuburam iter faceret, invisit ad Fortunium, Episcopum Donatistam, Senem mansuetum, & tractabilem. Haud pauci tunc Augustinum sequebantur comites; ubi ergo in vulgus emanavit, ipsum adesse, maximus concursus fuit; plurimos inanis curiositas, tanquam ad ludicrum spectaculum adduxit, ita ut garrientium murmur colloquium turbaret. S. Augustinus saepius petiit, ut dicta litteris signarentur, vixque obtainere potuit, ut ii, quos adduxerat, Notarii possent incipere, sed scriptionem (tantus tumultus erat) continuare non licuit. Post hæc autem S. Augustinus disputationis summa ad Glorium, aliosque perscripsit, rogans, ut epistolam suam Fortunio comunicarent.

Initio

firmatur. Hic quoque P. Balduinus Fleurio malam fidem affingit; sed tam ex translatione hujus epistolæ, quam alibi centies, optima Fleurii fides, simulque SS. Pontificum in alios Episcopos auctoritas luculenter patent. Anonymus I. Fleurii rigidissimus censor, at Patre Balduino prudenter, hic omnia Fleurii ex S. Augustino translatâ verba excerptis in suis observationibus p. 350. & nihil, quod reprehenderet, invenit; cur non? quia æquo, & pacato animo legit.

Initio quæstio de Ecclesia tractari Sæculum IV.
cœpit. Cumque Fortunius dixisset, sibi A.C. 398.

communionem esse cum universa terra, *n. 3.*

S. Augustinus quæsivit: *potesne mihi da-*

re epistolas Communionis, quas vocamus

formatas, ad illas, quas tibi nominaturus

sum, Ecclesiæ? ego quidem paratus sum,

eiusmodi epistolas mittere ad omnes Eccle-

sias, quas Apostolorum scripta jam tunc *n. 4.*

extitisse demonstrant. Fortunius deinde *Sup. XIX.*

ad persecutionem Macarii, ut ipsi loquun- *I. 48.*

tur, transit, affirmans, veros Christianos

esse illos, qui persecutionem patiuntur,

atque Auctoritatem Scripturæ afferebat. *Matth. 5.*

Sed S. Augustinus monuit, ut illa verba *io.*

adjecta notaret: *qui patiuntur propter*

iustitiam, ipsisque ante omnia causæ suæ

iustitiam esse demonstrandam, & quare

se non solum ab illis, quos ipsi Traditores

vocarent, in Africa, sed ab omnibus or- *n. 5.*

bis totius Ecclesiæ separassent?

Inde Fortunius librum protulit, ex *n. 6.*

quo probare volebat, Concilium Sardi-

cense ad Episcopos Africæ, qui in Donati

Communione vivebant, epistolas dedisse.

Tunc S. Alypius S. Augustino in aurem:

audivimus, cupiisse Arianos Donatistas in

Africa ad suas partes pertrahere. S. Au-

gustinus librum accepit, & Decreta Con-

cilii attente legens, invenit, in illis S.

Athanasium, & Julium Papam damnari,

unde cognovit, Concilium esse Ariano-

rum.

Sæculum IV.rum. Haud dubie Concilium Philippo-
A. C. 398. politanum fuerit, cui nomen Concilii
Colloquium. Sardicensis dabant; S. Augustinus licen-
Sup. l. XII. tiam petiit librum secum asportandi, ut

n. 48. spatum haberet, quo circumstantias tem-
 poris adverteret, aut saltem sua manu lo-
 cum notare liceret, ne mutaretur; sed
 neutrum impetravit. Tandem conven-
 tum, ut neutra pars alteri, quæ impii ho-
 mines vi, & per nefas fecissent, objice-
 ret, sed causam schismatis esse examinan-
 dam. S. Augustinus Fortunium obsecra-
 bat, ut ad finiendam hanc quæstionem se-
 cum vires & laborem jungeret. Fortu-
 nius honeste respondit: *vos soli id peti-
 tis, reliqui vestræ partis rem examinan-
 volunt.* S. Augustinus dixit: *ad minimum
 decem ex Confratribus nostris tibi sistam,
 qui eadem mansuetudine, & sinceritate,
 quam in nobis vides, hoc examen institu-
 re volent.* Promisit Fortunius, totidem
 ex suæ Communionis Episcopis se inven-
 turum; his dictis discessum est.

n. 13. S. Augustinus hæc omnia ad Glorium,
 aliosque perscribens, obtestatur, ut For-
 tunio promissi sui memoriam refricent,
 & dicit, ut evitetur strepitus, optimum
 fore sibi videri, si in modico oppido con-
 venirent, ubi nec unius, nec alterius
 Communionis Ecclesia esset; illuc Sacra
 Scripturæ afferantur, & omnia acta, quæ
 pars alterutra volet producere. *Sic, in-*
quit:

quit: nemine nos turbante, huic soli n^e- Sæculum IV.
cilio intenti, tot dies, quot poterimus im- A. C. 398.
pendemus, & quilibet in hospitio suo ad
Deum orabit, ut ejus Gratia adjuti, rem
tantam ad felicem exitum perducamus.
Indicate mibi, quid vobis, & Fortunio de
hoc consilio videatur. Circa idem tem-
pus ad Honoratum, alium Donatistam,
scripsit, qui ipsum ad tractandam per
epistolas hanc controversiam invitave-
rat; acceptat, quod proponitur, & rogat
Honoratum, ut sibi de articulo Ecclesiæ
respondeat; quomodo illa in una Afri-
cæ parte coarctari possit, cum promissum,
eam in omnem terram dilatandam, per
prædicationem Evangelii evidenter sit
adimpletum?

§. XXXII.

Concilium Carthaginense quartum.

Gildone prostrato, & pace Africæ red- To. 2. Cone.
dita, Concilium nationale congre- p. 1192.
gatum est Carthagine, octavo Nov. ejus-
dem anni 398. seu sexto Idus, Honorio,
& Eutichiano Consulibus. Præsidebat
Aurelius cum Donatiano, & Talabrico,
Numidiæ Primate. Aderat S. Augusti-
nus, & universim centum, & quatuorde-
cim Episcopi. Hoc Concilium Cartha-
ginense quartum dicitur, estque sub Au-
relio secundum. Centum, & quatuor
Canones conditi sunt, plerique ad ordi-

Hist. Eccles. Tom. V, H natio-